71. številka. Ljubljana, v torek 31. marca. XXIV. leto, 1891.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brèz pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld.	— kr.
„ pol leta	6 „	50 „
„ četrt leta	3 „	30 „
„ jeden mesec	1 „	10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld.	— kr.
„ pol leta	8 „	— „
„ četrt leta	4 „	— „
„ jeden mesec	1 „	40 „

☛ Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Glejte, kaj delate!

Mrtvi vstajajo iz grobov! Ne, saj neso bili res mrtvi — mi smo le mislili, da so mrtvi. Kdo neki? Nu kdo — kranjski nemškutarji.

Bridki so bili časi, ko je zaléga ta gospodovala deželi Kranjski; žalostni so bili časi, ko je 95 odstotkov slovenskega elementa moralo uklanjati tilnik svoj pred 5 odstotki Nemcev in po — sili — Nemcev. Kri nam je neprestano vrela po žilah v oni dobi, ko se mér vladine politike v kronovini Kranjski ni določevala v palači na Turjaškem trgu, ampak v Ljubljanski kazini, v poznani in ponosni hiši ob prekrasni Ljubljanski „Zvezdi“. To so bili časi, ko je bila koalicija vsega vladnega aparata z neizprosnimi germanizatorji in nasprotniki naroda slovenskega v vsej svoji gloriji. Takrat bila je bridka resnica, kar se je vsakemu razsodnemu človeku na prvi pogled videlo nemogoče: malo glav broječa klika gospodovala je kompaktni masi naroda. Žalostno je bilo tedaj, ko so se pri volitvah v trgovsko zbornico Ljubljansko dogajale stvari, ki so dogodkom, vršivšim se pred malo dnevi pri državnozborski volitvi v zapadnem delu Istre, podobne kakor jajce jajcu. In gospôda nemškutarji niti neso prikrivali svojih nakan, delovali so odprtim vizirjem v pogubo naroda slovenskega; uzmali so nam kar očito glasove, ne da bi jim trebalo sramovati se grdega svojega početja, kajti obdajal jih je nimbus vsemožnosti tedaj gospodujoče, židovstvu služeče nemško-liberalne stranke.

In nam je takrat vrelo po žilah, vrelo je po žilah vsega naroda. Ali narod naš ni obupal, dobro vedoč, da nijeden narod se ne pogubi, ako sam tega noče; ampak krčevitimi napori deloval je na to, da se otrese jarma, v katerega so ga vpregli, deloval, da zlomi gospodstvo klike, imejoče pred svojimi očmi le samo sebe in svoje koristi, a ne imejoče ni srca ni zmisla za napredek in blaginjo dežele, kateri je po sami krivici gospodovala. In vera naroda ni bila prazna; vera, da je še pravica na svetu; vera, da pravični Bog včasih pač dopušča, da krivica in laž — ker smo morda to kazen zaslužili — začasno praznujeta gnjusne svoje orgije, ali da konečno vender-le jasna in svitla resnica praznuje sijajno svojo zmago: narod je po hudih, dolgo trajajočih naporih in težkih borbah razbil spone, v katere je bilo ukovano vse njega duševno in politično življenje. In ko je napočil oni dan vstajenja, odmevali so radostni vsklici po vsej deželi, od vasi do vasi, od dola do dola. Oddahnili smo se v trdni veri, da se ti žalostni časi ne povrnejo nikdar več.

Malo let je preteklo od istega dne — in kaj je jedno desetletje v življenji naroda?! — in sedaj nam nasproti reži grozna resnica, da smo se varali, strašno varali.

Mrtvi vstajajo iz grobov — Deu, Schaffer in njih oprôde oglasili so se ter nas temeljito poučili, da so se vzdramili in da jih obvejajo krepilne pomladanske sapice — sie wittern Morgenluft.

Že v par zasedanjih deželnega zbora kranjskega, opazovali smo znamenja, kažoča nam žalostno istino, da je del naših slovenskih prvakov zašel na opolzla tla, neosnovanega, ker predaleč sezajočega oportunizma. Stvari so se v tem neugodnem zmislu dosledno nadalje razvijale, dokler ni pri zadnjih državnozborskih volitvah pobratimstvo takozvanih — poudarjamo, da samo takozvanih — „konservativcev“ z nemškimi liberalci zadobilo obliko, kojo je môči s prsti otipati: ko moramo zabeležiti pretužno istino, da so se pred volitvami vršile konferencije barona Winklerja s škofom Missijo na jedni in istega barona Winklerja z dr. Schafferjem na drugi strani in se je — na čemur ne moremo več dvomiti — pri volitvah tudi soglasno postopalo. In faktično so nemškutarji določili konečni uspeh volitve v gorenjsko-notranjski mestni skupini. Novopečena ta koalicija eksperimentovala je tudi v kmetskih občinah notranjskih, toda nakane nje razbile so se ob zavednosti volilcev samih.

Ko so pa v Ljubljani že tako daleč zašli, ne smemo tudi mi več molčati — ne glede na to, da nam morda iz Ljubljane zarohné: kaj to tebe briga, pritlikavec, čemu se utikaš v naše zadeve?! — kajti stvar je resna in jej ne smemo pripisovati samo kranjsko-lokalnega pomena, ampak utegne postati usodepolna za celokupnost naroda slovenskega. Pripomniti nam je še tu, da izjave te nismo napisali le iz lastnega nagiba, ampak, da so nas v to prisilili najodličnejši Tržaški slovenski krogi.

In tudi to moramo poudariti, da imenitnih teh dogodkov nikakor ne presojamo na podlagi časnikarskih prask Ljubljanskih dnevnikov — katere praske nam, odkrito bodi povedano, že presedajo — ampak, da so nam informacije došle od druge odlične strani.

Zato pa kličemo vsem onim, koji so povodom zadnjih državnozborskih volitev hipnemu uspehu jako problematične vrednosti na ljubo žrtvovali narodno-slovensko načelo: glejte, kaj delate! Že to samo na sebi nam je nedoumno, da ljudje, odločno zahtevajoči, da jih pripoznamo prvoboritelji konservatizma, naganjajo vodo na mlin, v kojem se

LISTEK.

Korist osuševalnih in namakalnih naprav.

(Spisal kulturni inženêr A. Čadež v Ljubljani.)

Priprave za izvršitev velicih nalog glede na pouzdigo kmetijstva, katere je sprožilo c. kr. poljedelsko ministerstvo, so, če se izvedo, za prebivalstvo vse države take važnosti, da ni dolžnost le narodnih zastopnikov, ampak tudi občin, da podpirajo taka podjetja po svojih močeh. Velike koristi namakanja zemljišč se neso pokazale le v Kitaji, Indiji in Egiptu, marveč tudi v mnogo manj oddaljenih deželah, kakor v Lombardiji, Franciji, Nemčiji itd.; po teh deželah že dolgo znajo kmetovalci prav ceniti vrednost vode in umetnega namakanja in uživajo plod tacih zboljševalnih naprav, na pr. v Italiji, že stoletja, dočim pri nas zadeneš le na ovire in težkoče, če hočeš koristiti prebivalstvu.

„Kar se stori v Lombardiji in drugod, to pri nas ni mogoče“, trdi se prepogostoma; zakaj, da bi bilo nemogoče, se seveda ne pove.

Skoro sramovati se moramo kmetijskih razmer naših, če pomislimo, da so naši sosedje — italijanski kmetovalci — po stoletni vztrajnosti in delavnosti nas že toliko prehiteli. Nazori, da se v mnogih avstrijskih dolinah, kakor v tako lepi Ljubljanski planjavi, ne da napraviti Lombardija, so tako razširjeni, da mora srce boleti prijatelja umnega kmetijstva videčega, kako se zanemarjajo naravni zakladi teh dežel.

Odvzemimo Lombardiji namakalne naprave, ne bodemo imeli druzega, kakor naše doline in planjave, če si v nas preskrbimo naprave za namakanje, kakor so v Lombardiji, vzdržujmo te zgradbe ravno tako, kakor jih vzdržujejo tam in se učimo spoznavati vrednost vode, uvedimo umno kmetijstvo in če nam ne manka pridnosti in veselja do dela, pridelali bodemo isto toliko kakor tam, — če tudi ne južnih pridelkov — pa drugovrstnega rastlinstva, zlasti krme za živino, potem žita vse v isti razmeri, kakor ga pridelajo v Lombardiji.

Prastaro in napačno mnenje, da se pridelki in rast rastlin da pospešiti z namakanjem samo v gorkejših deželah, ovrgla so že davno dejstva, kajti že danes lahko vidimo po vsej Nemčiji, v severni Franciji i. t. d. blagodejne uspehe umetnega namakanja njiv in travnikov.

O umnem obdelovanji travnikov se v nas niti govoriti ne more, kajti tako imenovani travniki v največ slučajih neso druzega, nego „kisli pašniki“, ki ne dajo živini dovolj krme in ne omogočujejo kmetu, da bi mogel imeti dovolj živine za svoja zemljišča, zlasti za pridelovanje žita.

Umetno namakanje pa ni le v deželah, kjer pridelujejo žita, velicega pomena, ampak tudi v druzih kronovinah izrednega pomena, in to namreč zaradi pridelovanja krme, kajti baš kar se tiče krme, ni v deželah, kjer se bavijo z živinorejo dosti bolje, kakor v deželah, kjer pridelujejo žito. Za živinorejo ne zadošča, da imamo dosti travnikov in pašnikov in pridelamo dovolj krme, temveč moramo se tudi na to ozirati, kakšna da je ta krma, če je za živino dobra, zdrava in izdatna? ali je pa le kisla, močvirnata in škodljiva trava? in v kaki meri more travnik dati zdrave in tečne krme.

V tej meri, kakor se izboljšujejo travniki in pomnožuje živina, množi se tudi rodovitnost njiv, in se v stalni progresiji pomnožujejo pri umnem obdelovanji njiv tudi drugi pridelki.

Da dobimo potrebnega gnoja in moremo umno obdelovati njive ter tako dobivati obilnih pridelkov, je vsekako potrebno, da povekšamo število živine po potrebah, in jo tudi dobro redimo, da to doseže, potrebuje kmetovalec potrebne krme, zato se mora pri vsakem namakanji ali osuševanji pred vsem na to ozirati, da se pospešuje pridelovanje tacih rastlin.

melje nemško-liberalno, to je, po židovstvu dišeče žito. Pomislite vender, da sedanja vaša pot pelje nizdolu in da tam doli ob vznožju viseče te planjave že čakajo zastopniki nesrečne dobe iz polupreteklih, za Kranjsko žalostnih časov, da vam odvzamejo sadove vaših „sijajnih zmag“ in da vam potem cinično zakličejo: zamorci, storili ste svojo dolžnost, sedaj pa le pojte, kamor vam drago!

Osupélo zrli bodete potem okoli sebe, čudeči se toliki nesramnosti, ali tedaj bode že — prepozno. Kot jako značilno navedemo tu tudi vest, da se z neke strani dela na to, da postane deželnim glavarjem kranjskim mož, ki je sicer po narodni lestvici splezal do sedanje veljave, kateri pa nema ni iskrice narodnega čuta in narodnega ponosa v prsih svojih in kateri si je — kar je z ozirom na njega mišljenje povsem naravno — vzgojil nemški misleče in nemški govoreče sinove. Ako se to uresniči — toda upamo še vedno, da se ne — potem se pa nam zopet oživé glasoviti konventikli v Ljubljanski kazini izza dobe nemškutarskega gospodstva.

Ne pride nam na misel, da bi tratili besede svoje do najnovejših in tudi po letih mladih kranjskih prorokov, ampak obračamo se še jedenkrat do onih pravih konservativcev, ki so se udeležili silnih bojev naroda slovenskega proti nemškutarskemu nasilstvu in katerim je še v živem spominu, koliko so oni sami trpeli pod železno pestjo Schafferja in njegove klike: glejte, kaj delate! Mi ob mejah slovenskih deželá imamo pravico od vas zahtevati, da ste nam v središči slovenskem vzgled odločnosti; za to pa zahtevamo, da v kalu zatrete osat narodne brezbrižnosti. Pomislite vender, da kuga ta, ako je takoj ne udušite, izvestno ne obtiči ob mejah kronovine vaše, ampak, da se bode širila tudi po obmejnih pokrajinah — kjer nam je boj vsled skrajno-neugodnih odnošajev itak silno težaven — in to bi prouzročilo, da bi marsikdo izmej nas obupno odložil orožje svoje. Razsodni možje ste in lahko sami pogodite posledice za narodnost našo, ako se pokvarimo tudi ob mejah vsled slabih vzgledov, prihajajočih nam iz središča. Še jedenkrat torej: glejte, kaj delate? —t—.

Ker se je od par stranij izrekla želja, ponatisnili smo ta članek iz predposlednje številke „Edinosti“, ker je dobro pisan in mu je namen rodoljuben, dasi se povsem ž njim ne strinjamo. V članku se namreč pripisuje prevelika važnost nemški stranki, katera je tako onemogla, da ne bode v nas nikdar več imela vodilne uloge in bode le od slučaja do slučaja kot „dienendes Glied“ za klerikalce pobirala kostanj iz žrjavice. Dalje se nam konferenca mej baronom Winklerjem in dr. Schafferjem ne zdi verojetna, ker je pri sedanjih razmerah skoro nemogoča. Gledé „presedanja“ bi tudi lahko še katero rekli, pa to je relativna stvar, katere ne treba devati na tehtnico, ker je, kakor rečeno, članku namen bil blag.

Kako naprej?

(Izv. dop. z južnega Štajerskega.)

Politično razmerje na Dunaji se je nekoliko zjasnilo, toliko namreč, da se ve, da se nakana nemškim liberalcem, da bi s Poljaki sestavili parlamentarno večino, ni posrečila. Za čas se jim je dovolilo, da smejo skupaj s Poljaki in s Hohenwartovim klubom vlado podpirati in glasovati za njene predloge. —

No, mi si nečemo beliti glave za nemške liberalce, nam je naravno v prvi vrsti na srci ležeča bodočnost našega naroda in torej postopanje naših poslancev.

Vsi drugi poslanci raznih dežel in frakcij se shajajo in dogovarjajo, kako se bodo organizirali, kako bodo postopali. Od Slovencev ni duha ne sluha. Samo dva, g. Vošnjak in g. Klun bila sta pri konferenci poslancev bivšega Hohenwartovega kluba. Ali sta se za vse zavezala?

Bojimo se, da se bodo naši poslanci zopet vtopili v Hohenwartovem klubu. Tam jih bodo, kakor navadno, plašili in strašili s êro liberalcev in jih s tem strašilom v kozji rog ugnali, da bodo za Taaffea glasovali, kar bo hotel, samo, da se Taaffe obdrži!

Kako ulogo bodo igrali naši poslanci poleg čeških veleposestnikov v Hohenwartovem klubu? Že dozdaj je ta klub bil za slovenski narod dvomljivega pomena. Če mu pristopijo res še češki veleposestniki, bode še bolje, kakor dozdaj, tisto veliko rešeto, v katerem se vse prerešeta in iztrebi, kar Taaffeu ne bode ugajalo. V tem klubu se bode določevalo, kdo in kaj sme kdo govoriti, nič interpelirati, noben predlog staviti, kar ni bilo v klubu prej vsprejeto. —

Če bi se obistinila vest, da temu klubu pristopijo še češki poslanci iz Moravske, bilo bi še bolje, ker bi potem v tem klubu vsaj nekaj bolje slovanski duh zavejal. Pa ta vest se zopet zanikava. Žal! —

Kaj toraj storiti? Če že naši poslanci morajo biti v Hohenwartovem klubu, potem ne preostaja druzega, nego, da se primerno organizujejo, da si ohranijo kot slovenska delegacija nekako samostalnost, kakeršno bočejo imeti češki veleposestniki, stopiti morajo v tesno zvezo mej seboj, da bodo stopili v Hohenwartov klub kot nekaka samostojna skupina, katera postopa v tem klubu skupno v vseh vprašanjih ter po določenem programu.

S tako organizacijo pridobe in ohranijo si še vedno lahko primeren upliv v klubu samem, in s tem posredno tudi v državnem zboru. Brez take organizacije bodo pa samo garda Hohenwartova d est Taaffeova! —

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 31. marca.

O notranjem položaji.

Čez praznike se v notranjem položaji ni dogodila nobena bistvena sprememba. Grof Taaffe je nekako dosegel neko primirje mej tremi večjimi strankami, ki se bodo od slučaja do slučaja sporazumele o programu. Dokler bodo samo gospodarske stvari na dnevnem redu, bode to pač morda šlo. Da bi pa na dolgo se mogla odrivati vsa narodnostna ali verska uprašanja, je dvomljivo. Da Mladočehi hoté spraviti češko uprašanje na dnevni red, o tem smo že govorili. A tudi klerikalni organi se že oglašajo, da ne priznajo tacega primirja, ter da bodo konservativni poslanci nastopili odločno.

A niti levičarski listi neso zadovoljni ter nekateri očitajo levici, da je postala glavna podpora ministerskemu predsedniku, katerega strmoglaviti je bila poprej njena glavna naloga. Za trenotek se je sicer res našla rešitev, bode li pa tak položaj mogel biti dolgotrajen, to se bode moralo še le pokazati. Za zdaj se naznanjajo samo predloge gospodarskega značaja. Adresna debata bode pa glavna poskušnja za novi položaj, in takrat se bode še le moglo soditi, kako se bodo definitivno razredile stranke, ter kako dolgo bode trajal ta provizorij.

Združena levica

izdala je izjavo, v kateri se poudarja, da se ni doseglo sporazumljenje o osnovi bodoče večine v državnem zboru, ali o formalnej organizaciji take večine. Predlog nemške večine, kakor tudi nasprotni predlog o bodoči vočini sta se odklonila, in ostala je le obestranska pripravljenost, da se stopi od slučaja do slučaja v dotiko o parlamentarični obravnavi posamičnih predlogov.

Shod raznih klubov.

Dne 7. aprila bodo se sešli združena nemška levica, Hohenwartov klub in poljski klub. V poslednjem, ki se bode konstituiral, poročal, bode vitez Javorski o obravnavah, katere je imel na Dunaji. — Kakor se poroča, bode imel referat o adresi baje poslanec grof Franc Coronini.

Moravsko-češki poslanci

zavezali so se baje, kakor se poroča iz Brna za gotovo, da pristopijo v Hohenwartov klub.

Delavski shod.

Prvi občni shod delavskih društev bode v Brnu dne 28. in 29. junija, h kateremu se bodo vabila vsa delavska društva brez ozira na narodnost njih članov.

Avstrijsko-nemška trgovinska pogodba.

Kakor kaže, so se razmere nekoliko zboljšale in je upanje, da se bode pogodba vender le sklenila in sicer za 12 let. Glede carinskih tarifov za žito, so se tudi vsaj nekoliko poravnale obstoječe diference in se kažejo nemški posredovalci bolj prijazni nego iz početka.

Vnanje države.

Atentat v Sofiji.

Po podrobnostih, katere se poročajo o atentatu v Sofiji, se sme soditi, da ni bil čin posebne osvete. Napadnikov je bilo baje 4. Ko sta šla ministra Stambulov in Belčev vračaje se od seje ministerskega sveta proti 8. uri zvečer ob ograji mestnega parka, nasproti Karavelovega stanovanja, napala sta ju dva moža, strelivša iz revolverjev, katera pa nesta zadela. Belčev zbežal je skozi park, a druga dva moža streljala sta za njim, da se je zgrudil in bil mrtev v nekaterih minutah. Stambulov hitel je takoj na policijo, a našli so samo še mrtvega Belčeva; o morilcih ni bilo sledu. Vse mesto obkolilo se je z orožniki in vojaki. Nad 30 osob, mej njimi Karavelov in več njegovih privržencev, so zaprli. Zaslišanja v prvem večeru neso spravila nič posebnega na dan. Napadena ministra spremljeval je orožnik, kakor običajno; po prvih strelih vstrelil je tudi on na napadalce in jednega celo ranil s sabljo na rami. Navzlic temu pobegnili so napadalci. Ves prizor trajal je samo nekoliko minut. Stambulov šel je nekoliko zadej, zato so kroglje zadele spredaj stoječega Belčeva. Umorjeni bil je še le 35 let star. Brez certifikata ne puste nikogar iz mesta. V mestnem parku našli so tri revolverje. Stambulov je baje morilca videl v obraz. Policija zasleduje marljivo.

Skupno postopanje Rusije in Francije

v Carigradu, naperjeno je očividno proti Angleški. Obe državi zahtevati, da se v carinskih vprašanjih vazalsko razmerje Egipta proti Turčiji strogo vzdržuje. S tem se hoče Turčiji dati pogum, da bolj odločno poudarja svoje vrhovne vladarske pravice med Egiptom. To pa je najobčutljiveja stran za Angleško, katera nema rada, da bi Turčija kaj ugovarjala. Francoska pa hoče Angleški pokazati, da je stanje Egipta odvisno od zakonov, katerih Angleška ne sme prezirati. Rusija Francijo v tem podpira.

Benderev in Bolgarija.

Kakor poroča „Agence Balcanique“ se v bulgarskih krogih ničesar ne ve o pripravah Bendereva, da bi udri v Bolgarijo. Omeniti je treba, da se je to trdilo pred atentatom v Sofiji. Je li pa atentat v kaki zvezi z omenjenimi poročili, bode še le pokazala preiskava.

Rusija v centralni Aziji.

Z ozirom na to, da je Angleška od krimske vojne bila vedno sovražna Rusiji, predlagajo „Peterburške Vjedomosti“, da se ojači centralno-azijska postojanka ruska proti „staremu sovragu“, ter zagovarjajo, da bi se tam osnovala izdatna, stalna vojna sila, katera bi bila vedno pripravljena stopiti v akcijo. Tako bi se preprečila nevarnost, da pride do oboroženega sukoba in bi se mirnim potom končal stari prepir z jedno prvih svetovnih sil.

Desetletnica proglašenja kraljestva

praznovala se je na sijajen način v Bukureštu. Mesto bilo je okrašeno z zastavami, v stolni cerkvi vršila se je slavnostna božja služba. Kralj sprejel je čestitanja ministrov in diplomatskega zbora.

Trikupis v obtožbi.

Dvajset poslancev ministerijelne stranke v Atenah podpisalo je predlog, da se Trikupis postavi v obtožbo ter izročilo ta predlog zbornici.

Italijani v Abesiniji.

Kakor se poroča iz Rima, je negus Menelik dal iztirati vse Italijane iz svoje države. Italijanski poslanec grof Salimbeni bil je baje v glavnem mestu Antotu javno zasramovan. Če se to obistini, bode Italija v Afriki še imela neprijetne homatije.

Ustaja v Chile.

Kakor se poroča telegrafično iz Chile, se širi ustanek in pridobivajo ustaši od dne do dne več privržencev. Mesto Avtofogasta, katero so nedavno bombardovali, je v njih oblasti.

Dopisi.

Z Dolenjskega 26. marca [Izv. dop.] Menili smo, da v „Slov. N.“ glede pisave o naših kapelanih nekoliko pretiravate, a sedaj gospod urednik smo prepričani, da drugace res pisati ne morete. Sprevidimo, da te baže možé bolje poznate, nego mi. Njega dni bila je naša duhovščina — v vsacem oziru častivredna. Bili smo jedini, ona je

---

Recimo, da imamo deset hektarov take zemlje, ki daje, brez umetnega namakanja, hektar na leto 20 meterških stotov suhega sena, torej deset hektarov vkupe 100 meterških stotov krme, ima posestnik tacega zemljišča še le na treh hektarih za celo leto krme za jedno težko kravo, torej na 10 hektarih le za $3^1/_3$ krave. Ako pa uvede umetno namakanje dobi na pr. na travnikih, če se le dva krat kosi, 60 meterških stotov na hektaru, ali na 10 hektarih 600 meterških stotov sena, s katerim kmetovalec lahko ne le $3^1/_3$ krave, temveč 10 krav s tečno krmo preredi. Da si pa omisli $6^2/_3$ goved katerih mu nedostaje pri toliki krmi, nič ni treba druzega, da zrava teleta, katere sicer zaradi nedostatka krme daje mesarju, obdrži v hlevu, da se mu pomnoži število živine, in to brez znatnih stroškov. Stroški za namakalne naprave se mu pa tudi v malo letih splačajo, ker redi več živine. Krava daje na leto 2000 litrov mleka, ki se proda po 8 kr. liter, kar znaša na leto 160 gld., nadalje naredi 130 meterskih stotov gnoja po 25 krajcarjev meterski cent = 32 goldinarjev, in 30 meterskih stotov gnojnice à 80 krajcarjev = 24 goldinarjev, potem pa ima še slednje leto tele vredno 8 goldinarjev, torej krava donaša na leto 224 goldinarjev.

(Dalje prih.)

bila v narodnem oziru „os“, okolu katere smo se vrtili. Sedaj pa to ni mogoče, ni miru, naše najodličnejše može v narodnih zadevah teptajo na najsurovejši način v blato po receptu goriškega zavijača.

Raz glavo snamemo radi klobuk pred vsakim članom duhovništva, kateri je časti vreden. Toda žal, redki so možje, malo je „mirnih“.

V nas vernih Slovencih bil je dosedaj duhovni stan prvi, če pojde pa tako naprej, utegne v kratkem biti drugače. Posledice neprijetne te premembe čuti ves duhovni stan, kateremu bojeviti, trmoglavi in neizkušeni kapelani „tla“ izpodkopavajo.

Ko bi Vam popisali bojne govore nekega kapelana na Dolenjskem, kaj vse je ta mož v krčmi govoril priporočevaje kmetom „Povšeta“, lasje bi se Vam ježili. To Vam je bil pravcati simbol fanatizovanega „derviša“, kako je skakal in se penil, mahal in zvijal. Tega moža študije morajo jako plitve biti. In glej, radi takih ljudij ves stan trpi, ker discipline ne poznajo, delajo kar hočejo. Nekako tako duševno revše sestavilo je tudi oni pamflet „Kandidat“ v „Slovenci“. Ta človek menda niti pojma nema, kaj je v državi uradniški, kaj duhovni stan. Sodnik, na kojega „Slovenčev“ podlistek s prstom kaže in mu očita umazane farovške pojedine — pogostil je v svojem stanovališču več duhovnov, nego je oni „kapelanče“ sodnikov videl. V obče pa gospod dopisun, ako je res „vox populi vox dei“ — je vaša malha večja, kakor katerega si bodi uradnika.

Domače stvari.

— (Umrl) je te dni v Opatiji Fran grof Meran, jedini sin pokojnega nadvojvode Ivana, brata cesarja Frana I., predsednik Graške vzajemne zavarovalnice. Cesar odredil je za njim dvanajstdnevno obiteljsko žalovanje, počenši z 31. dnem t. m. Truplo prepelje se v rodbinsko rakev v Schönni pri Meranu.

— (Volilnega shoda,) ki ga je na včeraj dopoludne v mestno dvorano sklical klub občinskih svetovalcev, udeležilo se je okolu šestdeset volilcev. Shod otvoril je kluba predsednik dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, ki je bil z vsklikom predsednikom izbran in je potem v kratkih besedah omenil shoda namen, kandidaturo v državni zbor, o kateri se je pričela debata. Prvi k besedi oglasil se je župan Grasselli. Naglašal je, da je za državnega poslanca, katerega posel nikakor ni prijeten, treba izbrati moža, ki ima za to največ sposobnosti in stoji nekako nad strankami. Tak mož je gospod Josip Kušar, ki je bil že več let trgovinske zbornice predsednik in deželni poslanec in je obče poznat in spoštovan. (Dobro! dobro!) Kot drugi oglasil se je J. Regali. Obžaloval je, da g. kandidat ni sam prisoten, da bi razvil svoj program in bi mu volilci povedali svoje želje. Govornik potem naglaša, da treba obrtniku in poljedelcu zmanjšati bremena, uvesti pa premoženjski in borzni davek. Obrtnikom treba nakloniti več zaslužka, ustanoviti treba zavod, v katerem bi se izdelovale potrebščine za vojake, kajti sedaj, ko se toliko dela v kaznilnicah, je Ljubljana prava „kolonija kaznjencev“, skrbeti treba za osušenje barja itd. Sicer pa je govornik tudi za Kušarjevo kandidaturo, katero toplo priporoča. Kot tretji govornik nastopil je ces. svetnik Murnik in najprej povedal, da kandidat radi tega ni prisoten, ker je bil povabljen k shodu obrtnikov, ki je začel zborovati ob 10. uri, a najbrže še sedaj ni končan. Obrtniki mu bodo gotovo naznanili svoje težnje in jih bode vsprejel. Sicer pa je on, govornik, pooblaščen, izjaviti, da g. Kušar stoji na programu z dne 2. oktobra 1891. leta, katerega so vsi slovenski poslanci podpisali, in se bode gotovo oziral na želje in interese vseh svojih volilcev. Ako bode izvoljen in bi se želelo, utegne pozneje sklicati shod, na katerem bode razložil svoj program. Po teh z odobravanjem vsprejetih besedah bilo je glasovanje in gosp. Josip Kušar bil je soglasno proglašen kandidatom mesta Ljubljanskega, na kar je predsednik shod zaključil.

— (Obrtniki Ljubljanski) imeli so včeraj dopoludne ob 10. uri v steklenem salonu čitalnične restavracije svoj shod: Udeležba bila je mnogobrojna, posebno od strani malih obrtnikov. Predsednikom in podpredsednikom bila sta izvoljena gg. M. Kunc in A. Klein, vladni komisar bil je g. Šešek. Prisoten je bil tudi trgovinske zbornice svetnik g. Josip Kušar. Predsednik Kunc utemeljeval je najprvo resolucijo, v kateri so povedane vse želje in težnje naših obrtnikov, in katero bodemo objavili v prihodnji številki, ker imamo danes preveč gradiva. Obširna in dobro sestavljena resolucija vsprejela se je soglasno, isto tako jednoglasno bil je državnozborskim kandidatom vsprejet g. Jos. Kušar, ko je obljubil, da bode z vsemi močmi deloval za obrtništva program. Glede bodočih mestnih volitev sklenilo se je po daljši debati, katere so se udeležili gg. Vovk, Zupančič, Brozovič, Sturm in dr., da se bodo kot kandidatje v III. volilnem razredu priporočali gg. Kajzel, Kunc in Filip Zupančič. Shod obrtnikov trajal je do poludneva in bilo je mnogo jako ostrih govorov osobito proti konservativni stranki.

— (Velikonočne procesije) vršile so se po običaji le pri nunah, frančiškanih in v stolni cerkvi. Pri sv. Petru in v Trnovem morale so se skrajšati, ker je takoj po 5. uri začelo snežiti. Pri sv. Jakobu in pri milosrdnicah jih pa zaradi slabega vremena ni bilo, dasi je čakalo par tisoč ljudij. Procesije v stolni cerkvi udeležili so se deželni predsednik baron Winkler in drugi civilni dostojanstveniki, veliko število uradnikov v uniformah, profesorji, učiteljstvo in mnogobrojno občinstvo. Procesijo spremljal je oddelek vojakov domačega 17. pešpolka in godba.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je doposlalo hranilno in posojilno društvo na Ptuji 30 gld. Zahvaljujoč se za izdatni ta dar beležimo z veseljem, kako od dne do dne bolj prodira narodna požrtovalnost tudi v kroge, kakor so uprav podobni zavodi. Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Osebna vest.) Gg. Fran Poljanec in Lavoslav Koprivšek, profesorja na gimnaziji v Novem mestu, uvrščena sta v osmi činovni razred.

— (Volilna agitacija za mestne občinske volitve.) „Slovenec“ napal je bil v št. 69. gosp. Elijo Predoviča, katerega odgovor bodemo zaradi nedostatka prostora priobčili jutri.

— (Benefične predstave) pričele se bodo v nedeljo. Prva je na vrsti predstava v korist prvi naši dramatični igralki g. Zofiji Borštnik-Zvonarjevi in veteranu slovenskega odra gosp. Juliju Sršenu. Igrala se bode fina veseloigra v 3 dejanjih: „Gospa, ki je bila v Parizu“, ki je dobro znana repertoirna igra slovenskega gledališča. Zasluge, katere sta si pridobila beneficijanta za našo slovensko dramatično umetnost so tolike, da bi bilo res težko, navajati jih na drobno, saj so itak dobro znane vsakemu obiskovalcu našega gledališča. Gospa Borštnik-Zvonarjeva praznovala je v teku letošnje saisone desetletnico svojega umetniškega delovanja. Nadejamo se, da se bode naše občinstvo tega posebno spominjalo ob priliki njene benefice, ter pokazalo, da ve ceniti nje neumorno delovanje in priznava užitek mnogih krasnih trenotkov, katere nam je podala Borštnik-Zvonarjeva z izvrstno svojo igro tolikrat. G. Sršen, ki je sedaj najstareji naš igralec, in deluje na slovenskem odru že od početka javnih slovenskih predstav, je tudi tako zaslužen mož, da ne moremo dvomiti, da se občinstvo ne bode skazalo tudi njemu nasproti posebno hvaležno. Nadejamo se torej razprodanega gledališča, kakor to tudi zaslužita marljiva naša beneficijanta.

— (Prvi zabavni vlak iz Ljubljane v Kamnik) obnesel se je prav dobro. Udeležilo se ga je okolu 300 oseb. V Domžalah vsprejeli so izletnike z godbo, isto tako v Kamniku, kjer jih je pričakovalo na stotine občinstva. Z godbo na čelu vršil se je uhod v mesto, kjer je bilo več hiš z zastavami okrašenih in se je streljalo s topiči. Zabava v Kamniku bila je prav prijetna, povrnitev pa ne tako, ker se je vreme neugodno sprevrglo in so izletniki večinoma prišli mokri domov.

— (Vreme.) Oba praznika imeli smo lepo vreme in občinstvo vrelo je iz mesta na vse strani. Včeraj po dnevu bilo je vetrovno. Zvečer okolu 10. ure začelo je bliskati se in grometi, takoj potem pa snežiti toli izdatno, da smo dobili nad dobro ped debel sneg, ki je vsled svoje teže na drevji napravil mnogo škode. V „Zvezdi“ ob Kongresnem trgu podrl je jako močno akacijo, potrgal brzojavno žico na več mestih in baje tudi prouzročil, da se je sprožil na Gradu kanon, s katerim se naznanja ogenj.

— („Mene tekel upharsin“.) Pod tem naslovom naznanja se knjižica, o kateri je inserat zašel tudi v naš list, ker vsebine nesmo poznali. Sedaj pa vemo, da ta knjižica ni druzega, nego pamflet na Rusijo, zato opozarjamo čitatelje, da ne bodo kupovali mačka v vreči.

— („Kmetovalca“) 6. štev. ima na prvi strani prav dobro pogojeno podobo pokojnega dr. Poklukarja. Vsebina je naslednja: Dr. Josip Poklukar. — Prijazna beseda našim čebelarjem. — Odstavljanje praset. — Opravila pri čebelnjaku meseca aprila. — Napake o napajanji naše domače živine. — Razne reči. — Vprašanja in odgovori. — Gospodarske novice. — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske. — Tržne cene.

— (Iz Opatije:) Dne 27. t. m. imeli smo lep solnčni dan, v soboto je deževalo in morje bilo je tako razburjeno, da parobrod z Reke ni mogel semkaj. Navzlic slabemu vremenu odplili so za zabavo s čolnom št. 100 grofinja Fries, njen sin in grof Kesselstatt z dvema brodarjema. Ko so se oddaljili kacih 800 metrov od obali, prevrgel je veter čolnič in vsi so pali v morje. Grofinjo Fries in sina, ki sta se vkupe držala, so potegnili iz morja, a grofinja je kmalu umrla, sin pa je zopet prišel k zavesti in je že iz nevarnosti. Brodarja sta bila prva rešena, grof Kesselstatt pa je izginil v morji in je 2000 frankov nagrade razpisane za njegovo truplo. Ribiči pridno iščejo po morji, a doslej zaman.

— (Desetletnica) obstanka posojilnice v Celji praznovala se bode 2. aprila. Opoludne bode banket, zvečer pa ples v čitalnici. Oglasila za banket sprejema tajnik posojilnice g. Lončar.

— (Kamniško učiteljsko društvo) bode zborovalo dne 2. aprila t. l. ob polu 10. uri dopoludne v Mengši po sledečem vsporedu: 1.) Nagovor predsednika. 2.) Tajnikovo in blagajnikovo poročilo. 3.) Katere fizikalične aparate si učitelj lahko naredi in kako naj jih uporablja? (Nadaljuje g. F. Trost.) 4.) Volitev odbora in delegatov. 5.) Novosti. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Nesreča.) V Brezji pri Podčetrtku sekal je 60 letni Janez M. na vrtu občinskega predstojnika hruševo drevo, katero se je podrlo tako nesrečno nanj, da je mož bil pri priči mrtev.

— (Mačka ugrizuila) je neko bogato udovo v Vinkovcih v Slavoniji, in ker se rana le ni zacelila, poklicali so zdravnika, ki je konstatoval, da je bila mačka vstekla. Ukazal je, da se pelje ranjena gospa v Budapešto, kjer je zavod, urejen po Pasteurjevem načinu, a bilo je že prepozno. Uboga žena umrla je po groznih bolečinah.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 29. marca. Ruski veleposlanik, baron Mohrenheim, dobil je veliki križ častne legije. — Ruski carjevič dospel včeraj do ustja reke Saigon.

Chicago 29. marca. Umrljivost vsled hripe bila pretekli teden posebno velika. Umrlo je 900 ljudij več, nego isti teden preteklega leta. V Wabashi (Indiana) je 1500 do 2000 bolnikov, v Pittsburgu in Alleghany je 15.000 oseb za hripo zbolelo.

Praga 30. marca. Iz Rima se brzojavlja, da je ondu za kapjó umrla Marija Rieger, dr. Riegra soproga, hči slavnega zgodovinopisca Palackega, v 58. letu dobe svoje. Truplo se bode prepeljalo v rodbinsko rako v Lobkovice in ondu položilo na Palackega stran.

Beligrad 30. marca. Uradni list objavlja potrjeni zakon o konsumnem davku.

Praga 31. marca. Pri nekaterih novih zgradbah za razstavo so zidarji delo ustavili in v tolpah odšli v Karlin. Doslej se mir ni motil.

Praga 31. marca. Dopoludne nabralo se je do 2000 zidarjev pred zadružno hišo. Ker se množica na poziv ni hotela umakniti, rabila je policija golo orožje. Le prigovarjanju nekega delavskega voditelja se je posrečilo, da se je množica razšla, a čuli so se pretilni klici.

Kalkuta 31. marca. V deželi Manipur bil mej dvema polkoma Gorkov pod poveljem Angležev in domačinci ljut boj. Gorki izgubili 460 mož, pogreša se angleški komisar in sedem angleških častnikov. Trije polki odposlali so se v Manipur. (Gorki so posebno bojevit rod iz dežele Nepal. Iž njih nabirajo Angleži posebno radi vojake. Uredn.)

Razne vesti.

* (Slavjanskij,) ki nam je vsem še dobor v spominu, nastanil se je v Kijevu, kjer bode zgradil veliko in posebno lepo palačo.

* (Dunajske bolnišnice) so prenapolnene z bolniki, ki imajo neko bolezen, podobno hripi.

* (Kongres rudarskih delavcev.) Koncem meseca marca snide se v Parizu mednarodni kongres rudarskih delavcev. Posvetovali se bodo ob ustanovitvi mednarodne federacije vseh delavcev in o sredstvih, po katerih bi se dal izposlovati osem urni delavni dan.

* (Mesto pogorelo.) Mesto Przyrov v guberniji Petrikovski pogorelo je popolnoma, kakor se poroča iz Varšave. Nad 2000 ljudi je brez strehe. Sumi se, da je bilo zažgano.

* (Rubelj na potovanji.) Trgovec P. poslal je pred nekaj meseci sodniji St. Peterburški 1 rubelj proseč, da se mu naredi prepis nekega zapisnika. Sodišče vrnilo mu je rubelj ter ga poslalo v Moskvo a pošta pridržala si je za frankovanje 8 kopejk; ter trgovca v Moski ni bilo, poslali so rubelj zopet za njim in sicer potoval je rubelj tako dolgo, da je konečno dobil g. P. v roke še 1 kopejko.

* (Grozen umor.) V petek zvršil se je grozen umor na železniški postaji v Kufšteinu. Pri belem dnevu napadel je necega potovalnega trgovca M. Zieglerja iz Beča, mlad italijanski delavec C. Jachellini ter ga s težko tesarsko sekiro ubil. Grozni dogodljaj trajal je le malo minut. Umorjeni ima mnogo smrtnih ran in ga je morilec grozno razmesaril. Po dovršenem umoru je pobegnil zagnavši sekiro proč, a kmalu so ga dohiteli nekateri delavci ter izročili sodniji. Izrekel se je, da umorjenega niti ne pozna in da se je zmotil. Mislil je v njem videti necega druzega, nad katerim se je hotel maščevati.

* (Pri proščenjih) je tudi v nas navada, da streljajo fantje z možnarji. Na Nemškem zgodila se je te dni pri taki priliki velika nesreča. Možnar je bil prehudo nabasan in se je razletel ter jednega fanta ubil 5 druzih pa težko poškodoval. V nekem drugem kraji, kjer se je tudi tako zgodilo, unela se je streha nekega kozolca, ogenj se je razširil in zgorelo je več poslopij.

* (Pasja zvestoba.) Neki dr. Neuhaus iz Berna v Švici preselil se je bil pred dvema letoma s svojo rodbino in svojim psom v Neapolj. Žena njegova vrnila se je pred nekaterimi meseci v Bern a soprog umrl jej je, preden se je vrnila. Nekega dné čuje pred hišnimi vratmi glasno lajanje in vidi v veliko svoje začudenje — psa, ki je bil ostal v Neapolji in zdaj našel sam pot v Bern!

Izjava.

S tem izjavljam, de jaz v Trebnjem nesem proti „K." stranki nič govoril, kar se je pri „L." govorilo. Vse je izmišljeno, kar se govori.

Menil sem se samo z gosp. K., bivšim svojim sošolcem, pa o volitvi čisto nič.

Dvor, dne 27. marca 1891. **A. K.**

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81—42)

Lekarna **Piccoli**, „pri angelju", v Ljubljani, Dunajska cesta.

Naročila se izvršnjejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON"

stoji

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

28. marcija.

Pri **Maliči**: Dr. Breycha, pl. Alpi, Dirschuber s soprogo, Hochhauser, Heksch, Kirchbaum z Dunaja. — Soltesz iz Lipsije. — Dr. Duca s Ptuja. — Tschebull iz Celovca. — Sfiris, Storch iz Trsta.

Pri **južnem kolodvoru**: Batagelj iz Kranja. — Spitaler od sv. Ane.

Umrli so v Ljubljani:

28. marcija: Uršula Linčinger, rokovičarjeva vdova, 66 let, Stari trg št. 20, pneumonia. — Pavel Knapič, delavčev sin, 7 mesecev, Streliške ulice št. 11, dyspepsie. — Antonija Vizjak, ključarjeva hči, 3 mesece, Streliške ulice št. 11, phlegmone.

29. marcija. Franc Pungarter, delavčev sin, 3 mesece, Vogelne ulice št. 5, scroplulose.

31. marcija: Ernest Thurnwald, dijak, 11½ leta, Dunajska cesta št. 8, za davico.

V deželni bolnici:

27. marcija: Neža Arhar, delavčeva žena, 35 let, za mrzlico. — Marija Stanc, gostija, 73 let, marasmus.

29. marcija: Matija Rutar, gostač, 76 let, marasmus, — Anton Barle, dninar, 32 let, za plučno tuberkulozo. — Edvard Elesini, delavec, 55 let, shok.

30. marcija: Anton Kadunc, kočijaž, 59 let, za plučnico. — Anton Kuhar, kajžar, 44 let, apoplexia. — Janko Modic, delavčev sin, 2 meseca, za božjastjo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
28. marca	7. zjutraj.	731·7 mm.	0·6° C	sl. vzh.	obl.	2·0 mm.
	2. popol.	727·7 mm.	4·6° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	727·6 mm.	1·2° C	sl. jzh.	dež.	snega.
29. marca	7. zjutraj	727·4 mm.	1·6° C	sl. svz.	jasno	
	2. popol.	727·2 mm.	8·0° C	sl. svz.	jasno	0·00 mm.
	9. zvečer	727·8 mm.	3·0° C	sl. svz.	jasno	
30. marca	7. zjutraj	726·5 mm.	0·6° C	sl. svz.	jasno	31 70mm.
	2. popol.	724·8 mm.	9·8° C	sl. vzh.	obl.	dežja
	9. zvečer	723·7 mm.	4·2° C	sl. jzh.	dež.	snega.

Srednja temperatura 2·1°, 4·2° in 4·9°, za 4·0°, 2·2° in 1·9° pod normalom.

Dunajska borza

dné 31. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj	—		danes
Papirna renta	gld.	92·65	—	gld.	92·30
Srebrna renta	„	92·70	—	„	92·40
Zlata renta	„	111·30	—	„	110·85
5% marcna renta	„	101·95	—	„	102·—
Akcije narodne banke	„	987·—	—	„	982·—
Kreditne akcije	„	310·75	—	„	310·75
London	„	115·20	—	„	114·85
Srebro	„	—·—	—	„	—·—
Napol.	„	9·14½	—	„	9·13½
C. kr. cekini	„	5·48	—	„	5·43
Nemške marke	„	56 60	—	„	56·40
4% državne srečke iz l. 1854		250 gld.	131	gld.	75 kr.
Državne srečke iz l. 1864		100 „	179	„	50 „
Ogerska zlata renta 4%			105	„	10 „
Ogerska papirna renta 5%			101	„	— „
Dunava reg. srečke 5%		100 gld.	121	„	— „
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi			113	„	— „
Kreditne srečke		100 gld.	185	„	50 „
Rudolfove srečke		10 „	21	„	— „
Akcije anglo-avstr. banke		120 „	165	„	75 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.			218	„	50 „

Spreten in vešč komi

vsprejme se takoj.

(254—2) Anton Ditrich v Postojini.

Notarski kandidat

želi svoje mesto premeniti.

Adreso pove upravništvo „Slov. Naroda" pod **S.** (256—2)

Vešč, neoženjen žagar

vsprejme se takoj v grajski žagi na Fužinah pri Ljubljani.

Več izvé se tam. (243—3)

Naznanilo.

Vsem p. n. velecenjenim svojim naročnikom naznanjam, da sem svojo

trgovino s cvetlicami

na Preširnovem trgu

opustil ter se ograničil le na svojo

vrtnarijo

v Gradišči št. 10.

Zahvaljevaje se za do zdaj mi izkazano zaupanje, priporočam za prihajajočo sezono **okrasne svoje rastline,** prelepo zbirko **rož, plemenitaike visoke ali nizke rasti, listaste in šarene cvetlice,** kakor se tudi priporočam **za naročevanje vencev in šopkov,** ter najfinejših **rastlinskih uredeb** po znani, nizki ceni.

Z odličnim spoštovanjem

Fran Herzmansky,

(257—1) **naslednik Ermacore.**

VIZITNICE

v elegantnej obliki priporoča po ceni

„Narodna Tiskarna"

v Ljubljani.

Gospodična

vešča v upraviteljstvu pošte, slovenskega jezika popolnoma zmožna, se vsprejme prihodnji mesec.

Pismene ponudbe in dokazi naj se blagovolijo pošiljati na upravništvo „Slovenskega Naroda".

Vsem prijateljem in znancem, pri katerih nesem imel prilike, osobno posloviti se pri svojem odhodu iz Ljubljane v Celje, kličem tem potom srčni

„Živio!"

(258) **P. Kostić.**

Najboljše sredstvo

Prebavno vino

(Vinum digestivum Breymesser)

iz knezoškofijske dvorne lekarne v Briksenu

Mr. F. C. Breymesserja

je **najboljše** in **najsigurnejše sredstvo,** da se hitro lečijo vsakovrstne **motitve prebavljanja** ali **zapeka.**

Cena velike steklenice z navodilom za porabo **1 gld.** Dobiva se v lekarni gosp. **J. Svobode v Ljubljani.** (198—6)

Prebavno vino — Prebavno vino

za bolni želodec!

Alojzij Korsika

Glavna prodajalnica: **Tržažka cesta 10** poleg c. kr. glavne tobačne tovarne.

Odlikovana **umetna in trgovska vrtnarija v Ljubljani.**

Poddružnica: **Šelenburgove ulice 6** vis-à-vis c. kr. pošt. in telegraf. uradu.

Podpisanec se ponižno priporoča častitemu p. n. občinstvu za izdelovanje **svežih šopkov** in **vencev za grobe in mrliče, s trakovi** mnogovrstnih barv in bažter **z napisi.** Ima pa tudi veliko zalogo **suhih vencev** od najcenejših do najfinejših. Posebno opozarja na svojo veliko zalogo **vrtnih** in **poljskih semen,** največ doma pridelanih, ali pridobljenih iz tacih krajev, da jim naše podnebje ugaja. Omeniti mora, da mora vsak trgovec s semeni vedeti, od kod da je seme, ker sicer ne more jamčiti, če je za naše kraje. Pariška in francoska semena sploh neso za naše kraje. Podpisanec more jamčiti, **da so semena njegova pristna in kaljiva.**

Podpisanec prevzema tudi **kinčanje grobov** in sploh vsa dela, spadajoča v stroko njegovo, ter jih izvršuje **hitro, fino** in **po najnižji ceni.** Pri njem dobivajo se tudi raznovrstne **rastline** in **ovetlice v loncih.**

Za obilno naročevanje priporoča se

z odličnim spoštovanjem

(143—24) **Alojzij Korsika.**

Dr. Friderika Lengiel-a

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrta njeno deblo, je od pamtiveka znan kot najizvrstnejše lepotilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer ž njim obraz ali drugi deli polti, **ločijo se že drugi dan neznatne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.**

Ta balzam zgladi na obrazu nastale gube in kozáve pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeluje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred **gld. 1.50.** (119—3)

Dr. Friderika Lengiel-a

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad **60 kr.**

Dobiva se v **Ljubljani** v **Ub. pl. Trnkóczy-ja** lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naročila vsprejema **W. Heun, Dunaj, X.**

600 vedrov vina.

Potom javne dražbe **prodalo se bode do 600 vedrov izvrstnega vina**

dne 5. aprila 1891. l.

in sledeče dni, vsakikrat od 10. ure predpoludne do 4. ure popoludne v **Bušimu.** Vino je iz kletí **grofa Palffy-ja,** četrt ure od **Pregrade** na **Hrvatskem.** Vino je iz l. 1886., 1887. in 1890.

(248—2) **Peter Lončarek v Krapini.**

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nolli.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne".